

Nr 505.

Av herr **Andersson** i Tungelsta m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 172, med förslag till lag om ändrad lydelse av 4 § lagen den 27 juni 1927 (nr 287) angående uppsikt å vissa jordbruk.

Kungl. Maj:ts proposition nr 172 till årets riksdag med förslag till ändrad lydelse av 4 § lagen angående uppsikt å vissa jordbruk innehåller bl. a. bestämmelser angående jordbrukskommissionernas sammansättning.

I syfte att erhålla garantier för att de ärenden, som genom de vidtagna ändringarna i arrendelagen åvila kommissionerna, skola bli behandlade på ett tillfredsställande sätt, föreslås i propositionen den bestämmelsen, att landstinget och hushållningssällskapets förvaltningsutskott skola välja vardera två ledamöter i jordbrukskommissionen, vilka skola vara den ene ägare av jordbruksfastighet och den andre arrendator av sådan fastighet.

Enligt vår mening komma jordbrukskommissionerna härigenom att erhålla en alltför ensidig sammansättning. Kommissionernas uppgift att handlägga ärenden, som genom de vidtagna ändringarna i arrendelagen åvila kommissionerna, utgör endast en del av deras uppgifter, och i flera län torde kommissionernas uppgifter rörande här ifrågakörande ärenden bli av synnerligen ringa omfattning. Den huvudsakliga uppgiften för jordbrukskommissionerna torde även för framtiden bli att utöva uppsikt enligt gällande uppsiktslag. Genom den föreslagna obligatoriska bestämmelsen om de kategorier, från vilka ledamöterna i jordbrukskommissionerna skola hämtas, komma såsom framhållits av statens livsmedelskommission de väljande korporationerna sannolikt att i många fall bli förhindrade att välja de personer, vilka anses som de mest sakkunniga och opartiska representanterna för det allmänna.

Då emellertid genom den genomförda arrendelagstiftningen jordbrukskommissionerna fått sig anförtrodda uppgifter, som beröra parter med skilda intressen, torde det vara angeläget, att det genom lagen skapas garantier för att såväl jordägare som arrendatorer bli företrädda inom nämnden.

En sådan garanti synes oss lämpligen kunna vinnas, om bestämmelsen att den ene av de valda ledamöterna skall vara ägare av jordbruksfastighet och den andre arrendator endast gällde en av de i valet deltagande korporationerna. Då hushållningssällskapets förvaltningsut-

skott representerar en frivillig sammanslutning av jordbrukare, synes det lämpligen böra anförtros åt denna väljarkorporation att utse de båda ledamöterna i jordbrukskommissionen, som skola representera jordägare och arrendatorer. Härigenom erhöles landstinget möjlighet att, oberoende utav huruvida vederbörande vore jordägare eller arrendator, till ledamöter i jordbrukskommissioner utse de personer, som på grund av insikt och erfarenhet anses mest lämpliga för ifrågavarande uppdrag.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 172 med förslag till ändrad lydelse av 4 § lagen angående uppsikt å vissa jordbruk måtte besluta den ändring i Kungl. Maj:ts i propositionen framlagda förslag, som framgår av vad i det föregående anförts.

Stockholm den 20 mars 1945.

Allan Andersson.

Karl Mäler.

L. A. Björklund.

Sigvard Ohlsson.

Ragnar Persson.

*Olof Andersson,
Malmö.*

Karl Falk.

*Einar Andersson,
Hyssna.*

*J. A. Persson,
Tidaholm.*

Erik Lundbom.

Lars Lindahl.

*Nils A. Larsson
i Östersund.*

G. E. Holm.